

ogsaa, at den nuværende Lov var tilfredsstillende. Jeg maa da sige, at saa kender den højtærede Minister ikke Forholdene ude omkring i Landet; thi i den Del af Landet, hvor jeg bor, virker Loven ikke tilfredsstillende, tværtimod! Det gælder dér, og det gælder i Almindelighed, at Forhyringsagenten betragter sig som Rederens Repræsentant, gaar Rederens Ærinde og gaar med Hensyn til Mandskabets Antagelse frem paa den Maade, som Rederen ønsker. Vi fra vor Side ønsker, at det skal være en neutral Mand, der staar i Spidsen for denne Arbejdsanvisning, ikke en Mand, som kan staa i et eller andet Afhængighedsforhold til Rederen, som kan være Aktionær i et større eller mindre Antal af de Skibe, der skal bemandedes, og som derfor tager ganske særlige Hensyn. Den højtærede Minister udtalte, at der burde være nogen Forbindelse mellem Forhyring og Mønstring, men at denne sidste jo hørte under Indenrigsministeriet. Jeg synes ikke, at vi i dette Spørgsmaal skal opholde os over Formaliteterne. Hvis der er god Villie til Stede hos den højtærede Handelsminister til at faa dette Spørgsmaal løst, lader det sig nok gøre gennem en Forhandling med Indenrigsministeren at komme udover Formaliteterne. Jeg skal ikke have noget imod, at Mønstringen og Forhyringen forbindes med hinanden, at Forhyringen bliver ordnet gennem en Statsinstitution, saaledes at disse to Ting forenes under eet Kontor.

Det ærede Medlem Hr. Fraenkel talte om den Efterhyre, der muligvis skulde udbetales til Søfolks efterladte, og han sagde, at han havde ikke noget imod, at der blev udbetalt 2 Maaneders Efterhyre, ligesom jeg havde sagt. Jeg har ikke dristet mig til at kræve noget saadant. I det Forslag, som Kommissionen har stillet, og som Regeringen ikke har kunnet acceptere, er der kun Tale om een Maanedes Efterhyre, og kunde vi bare opnaa det, vilde jeg betragte det som en stor Vinding. Under Forhandlingerne i Udvalget gør jeg Regning paa Støtte fra det ærede Medlem Hr. Fraenkel til at faa en Ændring indført som den, Kommissionen har ønsket.

Det glæder mig, at det ærede Medlem stadig er af den Mening, at der bør ydes Sømandsstanden en Anerkendelse i Anledning af de forfærdende Forhold, som den var ude for i Krigsperioden. Jeg kunde godt anwise en Maade, hvorpaa man kunde ordne dette Spørgsmaal til den arbejdende Sømandsstands store Tilfredshed; men det er jo unødvendigt at komme ind paa Sagen nu.

Allerede paa dette Stadium glæder jeg mig til, at vi senere skal faa Lejlighed til at beskæftige os dermed, idet det ærede Medlem Hr. Fraenkel nu vil rejse Sagen paa ny. Jeg skal da med største Glæde gaa med til en Forhandling om en Ordning af dette Spørgsmaal, som kan være til Gavn for vor Sømandsstand.

Den højtærede Minister udtalte overfor mine Bemærkninger om usødygtige Skibe, at vi havde jo nu en særlig Lovgivning derom, og at Skibstilsynet allerede var kommet saa vidt, at det havde maattet holde flere Skibe tilbage, som vilde gaa ud i usødygtig Stand. Jeg glæder mig over dette, men jeg har en Følelse af, at Skibstilsynet alligevel ikke er tilstrækkelig effektivt. Den højtærede Minister vil i Morgenbladene have set en Beretning om, at en Lægter, „Dora“, er gaaet ned i vore Farvande og Kaptajnen og Styrmanden, det eneste Mandskab, der var om Bord, omkommet. Ved Forhørene rejstes der stærke Klager mod dette Skibsselskab og mod den Skibsinspektør, det har, fordi han skal have siddet de Henvendelser overhørig, som er sket til ham med Hensyn til denne Lægters Sødygtighed, og der rettes ogsaa Klager af anden Art mod samme Skibsinspektør. Den højtærede Minister vil sikkert indrømme, at Skibstilsynet ikke her har været tilstrækkelig effektivt. Nej, der er sikkert meget endnu for Skibstilsynet at gøre med Hensyn til at paase, at vore Skibe er i sødygtig Stand, inden de gaar ud, thi dette Skib har altsaa ikke været i sødygtig Stand, da det gik ud paa den sidste Rejse.

Det glæder mig, at ogsaa Opholdsrummene Tid efter anden vil blive ændret til det bedre gennem Skibstilsynets Virksomhed. Jeg skal søge at holde mig underrettet om, hvordan Skibstilsynet paa dette Omraade arbejder, og vi vil da senere kunne komme tilbage til dette Spørgsmaal, naar den paagældende Lov skal frem til Revision.

Den højtærede Minister mente, at det ikke var saa meget, der kunde tilbageholdes af Skibsmandskabets Løn gennem Lovbestemmelsen om $\frac{1}{3}$, naar et Skib gik ud i større Fart. Jeg har nævnt, at det for en Sømænd drejer sig om 400 Kr., naar Skibet er paa Fart i et halvt Aar. Det er et meget stort Beløb for en Sømænd under de nuværende Forhold, og det var ønskeligt, om man kunde nedsætte dette Beløb noget, saaledes at Sømænden i større Grad kan disponere over de Penge, han har tjent, og som er hans retmæssige Ejendom, til Fordel for sig selv og sin Familie.